

РЕШЕНИЕ

№ 4583

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 82 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АНЕТА ИЛЧ. ИЛЧЕВА

при участието на секретаря КРИСТИНА Д. НИКОЛОВА
като разглежда докладваното от АНЕТА ИЛЧ. ИЛЧЕВА Гражданско дело № 20221110171228 по описа за 2022 година

„.....“ ЕАД е предявило срещу Р. Х. .... установителни искиове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуването на вземания в размер на 815,15 лева, представляваща главница за доставена топлинна енергия през периода 05.2018 г. – 04.2020 г., ведно със законната лихва от 29.07.2022 г. до изплащане на вземането, 140,02 лева – мораторна лихва за периода 15.09.2019 г. – 19.07.2022 г., 28,74 лева – главница за дялово разпределение за периода 06.2019 г. – 04.2021 г., ведно със законната лихва от 29.07.2022 г. до изплащане на вземането и 5,65 лева – мораторна лихва за периода 31.07.2019 г. – 19.07.2022 г. за топлоснабден имот в гр. София, ул. „.....“ г. на СРС, 82 състав е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК.

Ищецът твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е престириал насрещно – не е заплатил дължимата цена. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 45-дневен срок от датата на публикуването на данните за дължимите суми на интернет страницата на дружеството. Твърди, че за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сграда – етажна собственост таксите се заплащат от потребителите на топлинна енергия на ищцовото дружество, което от своя страна заплаща цената за извършените услуги на дружествата за дялово разпределение.

В срока по чл. 131, ал. 1 е постъпил отговор от ответницата, с който оспорва

предявените искове като неоснователни. Оспорва, че до процесния имот е доставена и потребена топлинна енергия за периода 05.2018 г. - 04.2020 г., като заявява, че имотът е необитаем. Оспорва да са ☐ връчени процесните фактури, с които е начислено количеството топлинна енергия. Оспорва, че дължи претендираните от ищцовото дружество суми. Оспорва да са ☐ връчени договор между ищцовото дружество и третото лице - помагач, Общите условия за продажба на топлинна енергия, както и съобщенията към Общите фактури. Твърди, че извършените въз основа на общия измервател замервания са недействителни и в нарушение на законодателството, тъй като няма доказателства същият да е проверяван и да е в гаранционен срок. Оспорва, че третото лице - помагач е доставчик на топлинна енергия. Оспорва да ☐ е връчена покана за заплащане на сумите. Релевира възражение за изтекла погасителна давност.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ, в редакцията касаеща процесния период, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти/потребители на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия. Нормата на чл. 150, ал. 1 ЗЕ постановява, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители/клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие.

За доказване на обстоятелството, че ответникът е собственик на процесния имот, ищецът е представил Договор за дарение на недвижим имот от 27.08.1997 г., по силата на който ... дарява на дъщеря си Р. Х. Нашкова $\frac{3}{4}$ ид. части от недвижим имот в гр. София, ул. „..... От удостоверение за наследници на ..., починал на 20.01.2002 г. е видно, че негов единствен наследник е Р. Х. .... С оглед на това съдът намира, че по силата на закона между ответника като потребител и топлопреносното предприятие е възникнало правоотношение по продажба на топлинна енергия при публично известни общи условия по отношение обект с абонатен № 27172.

Като страна по облигационното правоотношение потребителите дължат заплащане на реално потребената въз основа на отчетени единици топлинна енергия от средствата за дялово разпределение - топломери, монтирани на отоплителните тела в жилището, водомер за топла вода и съответна част от стойността на топлинната енергия отдадена от сградната инсталация, по данни от общия топломер монтиран в абонатната станция, с оглед въведения с разпоредбата на чл. 156 ЗЕ принцип за реално доставената на границата на собствеността топлинна енергия, при уреждане на отношенията между топлопреносното предприятие и потребителите на топлинна енергия в сграда – етажна собственост. Съгласно чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение, а съгласно ал. 2 дяловото разпределение се извършва от

топлоеносното предприятие.

За установяване факта на предоставяне на топлинна енергия в обема, съответстващ на претендираната цена, по делото са приети писмени доказателства и заключение на съдебно-техническа експертиза. Доколкото купувачът дължи цената на реално потребената енергия, то при определяне дължимата цена следва да се вземат предвид не стойностите на прогнозния дял /по фактури/, а тези, които се формират в резултат от изравняване, т. е. сумите по изравнителните сметки. За определяне на реално доставеното количество топлоенергия по делото вещото лице е посочило, че за процесния период общо доставената и потребена топлоенергия за целия имот е в размер на 649,13 лева без предишни просрочени или неплатени сметки, изравнявания за периоди, извън процесния, суми за дялово разпределение и лихви. Сумата за дялово разпределение възлиза на 13,64 лева. Според ФДР за процесния период радиаторите са демонтирани. Сумите за ТЕ за отопление на имот се формират от стойността на ТЕ, отделена от щранг-лира без ИРРО. Според вещото лице от техническа гледна точка наличието на метрологична проверка макар и след изискуемия срок със заключение „съответства“ дава основание да се заключи, че за този период ОТ е бил годно СТИ.

Ответникът с отговора на исковата молба упражнява правата си по чл. 120 ЗЗД като прави възражение за изтекла погасителна давност по отношение на част от претендираните от ищеца с исковата молба вземания. Съгласно разпоредбите на чл. 155 ЗЕ и чл. 156 ЗЕ потребителят на топлинна енергия дължи плащане цената на същата по предварително определени цени, известни на страните, на месечни вноски с установен в общите условия падеж. Престациите се обединяват от общия правопораждащ факт – облигацията между страните по договор при публично известни общи условия по чл. 150 ЗЕ и имат съществения елемент на периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД – предварително определен и известен на страните момент, в който повтарящото се задължение за плащане трябва да бъде изпълнено, както и определяем размер на същото предвид предварително фиксираните цени за единица топлинна енергия. Поради горните характеристики на вземанията на топлофикационните дружества за цена на доставената на потребителите топлинна енергия и при зачитане на ТР № 3 от 18.05.2012 г. по тълк. д. № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС съдът намира, че следва да бъдат определени като такива на периодично изпълнение по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД, предвид на което и същите се погасяват с изтичане на установената в същата норма кратка тригодишна давност.

Предвид нормата на чл. 114 ЗЗД погасителната давност започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, като давността се прекъсва на основание чл. 116 ЗЗД с предявяване на иск, респ. подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК на 29.07.2022 г. В този смисъл и вземането на ищеца за цена на доставената на ответника топлинна енергия е непогасено за месечните вноски с падеж след 29.07.2019 г. или обхваща претендираните в настоящото производство суми за цена на топлинна енергия за периода 29.07.2019 г. – 30.04.2020 г. По тези съображения възражението за погасяване по давност на вземанията е основателно за периода 01.05.2018 г. – 28.07.2019 г. Така размерът

на уважения главен иск, определен на основание чл. 162 ГПК е 278,19 лева. Сумата за дялово разпределение, която се дължи, определена на основание чл. 162 ГПК, е в размер на 9,80 лева.

Основателността на иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Моментът на забавата в случая се определя съобразно уговореното от страните. Съгласно чл. 33, ал. 1 от ОУ, одобрени с решение ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, в сила от 10.07.2016 г. и приложими за процесния период клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Съгласно чл. 33, ал. 5 от ОУ при неизпълнение в срок на задълженията клиентите заплащат на продавача обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до момента на заплащането на дължимата сума за топлинна енергия. Това означава, че обезщетението за забава се определя отделно за всяко просрочено месечно задължение. Съдът приема, че следва да уважи предявения акцесорен иск в размер, определен на основание чл. 162 ГПК, за сумата от 47,72 лева. Мораторната лихва върху главницата за дялово разпределение, определена на основание чл. 162 ГПК, е в размер на 1,92 лева.

С оглед изхода на спора право на разноски имат и двете страни. Ищецът има право на разноски на основание чл. 78, ал. 1 ГПК съразмерно уважената част от исковете в размер на 119,41 лева от общо направени разноски в размер на 50 лева - държавна такса в исковото и заповедното производство, 250 лева – депозит за експертиза, като претендира юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл. 78, ал. 8 ГПК определя в размер на 50 лева. Ответницата има право на разноски на основание чл. 78, ал. 3 ГПК съразмерно отхвърлената част от исковете в размер на 263,52 лева от общо направени разноски в размер на 400 лева – адвокатско възнаграждение. Определени по компенсация разноски се дължат на ответницата в размер на 144,11 лева.

Така мотивиран, Софийски районен съд, 82 състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „.....“ ЕАД, ЕИК ....., срещу Р. Х. ...., ЕГН *****, по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искове, че Р. Х. .... дължи на „.....“ ЕАД на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 278,19 лева, представляваща главница за доставена топлинна енергия през периода 29.07.2019 г. – 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от 29.07.2022 г. до изплащане на вземането, 47,72 лева – мораторна лихва за периода 15.09.2019 г. – 19.07.2022 г., 9,80 лева – главница за дялово разпределение за периода 29.07.2019 г. – 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 29.07.2022 г. до изплащане на вземането и 1,92 лева – мораторна лихва за периода 31.07.2019 г. – 19.07.2022 г. за топлоснабден имот в гр. София, ул. „.....“ г. на СРС, 82 състав е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за следните суми: над 278,19 лева до сумата от 815,15 лева и за периода 01.05.2018 г. – 28.07.2019 г., над

47,72 лева до сумата от 140,02 лева, над 9,80 лева до сумата от 28,74 лева и за периода 01.06.2019 г. – 28.07.2019 г. и над 1,92 лева до сумата от 5,65 лева.

ОСЪЖДА „.....” ЕАД, ЕИК ....., да заплати на Р. Х. ....., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК разноси за исковото и заповедното производства в размер на 144,11 лева.

Решението е постановено при участието на „Т.....” ЕООД като трето лице помагач на страната на ищеца.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____